

אביע.י

שירה חדשה

* // מעוז דותן

קול דמי אחי
 זועקים משדות רעים
 יהודי מבקש נקמה
 עד יזרעו שדות עזה מלח
 ברית נקם
 עד ימצא הדם אל קיר המזבח
 קול דמי אחי
 זועקים משדות רעים
 יהודי מבקש נקמה

* // מעוז דותן

כְּשֶׁאַתָּה אוֹמֵר
 בְּנִי אֱמוּנָה
 וּמִתְכַּנֵּן לִיצִיבוֹת
 אֲנִי רוֹאֶה
 בְּטוֹן חוֹנֵק
 אֲדָמָה שֶׁבַעֲכָר הַצְמִיחָה
 פֶּרֶחַי אֱמוּנָה נְשָׂאִים בְּרוּחַ
 וְעֵץ אֱמוּנָה חַי
 עוֹשֶׂה פְּרִי
 חָבֵל
 חָבֵל

למרן הבית יוסף

קמַת לַבְּקָר הַצִּפְתִּי שְׁלֹךְ וְחֻצְבָּת בּוֹ מַלִּים וְכַתְּבָת וְשִׁמְחָת וְנִסְמַכָּת
 וְסִמְכָת וְכַתְּבָת מַלִּים וְעִשִׂית שְׁלוֹם בֵּין אָב לִבְנוֹ וְהִסְבֵּרָת לְרִשְׁבִּי"א מִי
 הוּא וְכַתְּבָת לַמֶּרֶךְ הַגָּדוֹל אֲבוֹהֵב וְהִתְפַּלֵּלָת אֲצִלוֹ וְטַבְלָת וְחִזּוֹרָת וְלַמִּדָּת
 וְכַתְּבָת וּבְדִקָּת וּבְדִקָּת וְכַתְּבָת וְהִרְגָּשָׁת בְּבֵית כָּמוֹ בְּכָל מְקוֹם
 (וְגַם בְּאִיסְטָנְבּוֹל הִרְגָּשָׁת בְּבֵית עַד שְׁהַגִּידוּ) וְחִזּוֹרָת לִיפִי הַגָּלִילִי שְׁלֹךְ
 וְשִׁלְחָת לְרַב טָאִיטְסֶק וְלֹא הִבֵּנָת וְדִיקָת וְכַתְּבָת וְשִׁבְחָת וְכַעֲסָת וְכַתְּבָת
 שְׂאִי אֲפָשֶׁר לְהַשִּׁיב אֶת הָאֲרִי וְהַלֵּכָת לִסְדָּנָא וְכַתְּבָת שִׁירָה בְּתוֹךְ סֶפֶר
 וְנִסְעָת לַמַּחֹת עַל אֶפְלִיָּה וְעַל מִמְסַד וְהַגְמוֹנִיָּה וְהַמְשַׁכָּת לְכַתֵּב שִׁירִים
 וְשִׁלְחָת לָנוּ מְבַשְּׁמִים בְּאַבְקָה שִׁיְהִיו לָנוּ לְלִילוֹת הַכְּפוֹר הַקָּרִים לְסִדְרֵי
 הַתְּהוֹ לְאַנְבִּית לְזֵרוֹת הַמַּחְנִיקָה לְבַד.

משורר התשובה // ישיב ויינברג

מי ישורר את התשובה ?
 מי ישיר את הפלא של מחשבה אחת שמהפכת את כל העולם
 מתי יגיע אדם שישיר את כל היאוש
 ואיך הוא יכול להתנחם
 ולזכר את ימי נעוריו,
 ולהפך את עכשו
 לארץ ימים

מעשה מעץ זקן // ניתאי כהן

מעשיה

ובכן היה עץ זקן אשר יצא לשטח גדול והלך בבהייה לשמיים זו ג' ימים וג' לילות ולא ידע.¹ לא שם לב ומיום ליום נהיה שיש לו חלק יותר בעולם.² עד שביום השלישי מצא את עצמו מתפלש בבוץ כך שלא הבדיל בין מלוכלך לנקי³ כל מה שהצליח לאחוז בו זה את הכלל⁴ ונעשה רטוב ואיטי.⁵ הגיע העת הרגיש את גרונו היבש, הסתכל למטה ידע את עצמו ובאחד פרץ בצחוק ובכי. נסה להוציא את עצמו מהבוץ והנה ראה שיש חומה אשר מקיפה אותו הוא ממלא את כולה התחיל להילחץ שלח את אגרופיו לעבר החומה לשתשבר, נפגשו ידיו עם החומה ומרפקיו יצאו השבורים עקב זה התחזקו הצחוק והבכי ומכוח הדקטנות התפחת נפחו, התכופף לעבר איפה שהחומה והבוץ נפגשים פתח את ידו מישש את החומה הצליח לחדור דרכה ונמצא שמסביב לחומה יש מעיין עצום שלח חיש מהר את שורשיו ינק את המים שהרוו לו עד מאוד המשיך וחזר על כך גם בשאר מקומות החומה. והחומה התפוררה כבר לגמרי הוא התמלא מחדש. ובכן ניהיה עץ ינוקא נכנס לעמקות גדולה והלך בהתבוננות זו ג' ימים וג' לילות⁶ וידע

¹ שבחי הבעש"ט ג'² מעשיה יב' 'מעשה מבעל התפילה'³ 'ברץ' / גיאגיא ואיילו⁴ עיין בהקדמה לספרא דצינעותא, זוהר ח"ב קע"ו ע"ב.⁵ גם ציטוט מהשיר 'ברץ' (ראה הערה 3)⁶ כמובן גם קשור להערה מס' 1

יום השואה // אליסף איל

ומדי פעם

כְּשֶׁשָׁקֵשׁוּק הַמְּנֻהָרוֹת מִתְעַרְבֵּב

בְּדַמְמַת הָרֶכְבוֹת

אֲנִי תוֹהָה לְעֶצְמִי

אִם הֵיוּ דְּבָרִים מֵעוֹלָם

אוֹ שָׁמָּה לֹא

רָאִינוּ כָּלוּם עֲדִין.

אור מקיף // אליסף איל

טוב לו לָאָדָם,

שֶׁלֹא נִבְרָא

יְחִידִי.

שֶׁמֶקֶף, שֶׁצֶפּוֹף

שֶׁנֶּדֶשׁ

וְנִקְרָא

וְנִזְעָק.

וְחִי בָהֶם

וְחִי בִינֵיהֶם

וְחִי

עִמָּנוּ.

פרק מי שקפץ בתרא // ישיב וינברג

תניא, אמר רבן גמליאל: פעם אחת הייתי מהלך בספינה וראיתי ספינה אחת שנשברה, והייתי מצטער על תלמיד חכם שבה, ומנו? רבי עקיבא וכשעליתי ביבשה, בא וישב ודן לפני בהלכה. אמרתי לו: בני, מי העלך? אמר לי: דף של ספינה נזדמן לי וכל גל וגל שבא עלי נענעתי לו ראשי; מכאן אמרו חכמים: אם יבואו רשעים על אדם, ינענע לו ראשו. אמרתי באותה שעה: כמה גדולים דברי חכמים שאמרו: מים שיש להם סוף – מותרת, מים שאין להם סוף – אסורה.

מי שקפץ

למים התלמוד וצלל

עמק מדי בשבילי

ונאבד

ולא ראינו אותו כפר שנים

ואומרים שהוא כפר לא אתנו

שהוא התרחק

אל תתיאש ממנו

אולי הוא תפס לו איזה עץ

חיים וכנה לו חיים

בארצות שאפה לא מכיר

והוא משקיף שם על אותו החוף

ויום אחד הוא יחזור

כי יש לאין

סוף

כי יש אין סוף למים

ולמים אין סוף

* // בארי שוורצגורן

קבע אבות,
בני אדם נולדים ונולדים
וערים קימות

באמת קשיה
איך אני קים
וערים נולדות

איך אני הולך עד תם
ואנשים קימים
בסוף היום

כמו חשבון, איש ועוד איש
בית ועוד בית
שנה עיר

ואין תשובה
לדלת הפרוצה לרוחה
לרגל הפוסעת בדממה

* // אור אביטל

איין מרפאים געגוע?
 איין מרפאים אהבה?
 כלי נע ונד מטלטל מדפן אלדפן,
 מדחי אלדחי,
 מתהום אל תהום
 ממנה אליה
 אחג ואנוע כשכור
 כחולי הים
 ראשי כבד עלי ולבי סחרחר
 סחר סחר אליה לא תקרב
 מדי פעם פולט איזו תחנה
 היי לי אפק בסערות ים ברגשי לב
 אל תרחקי ממני
 שוּגָה בָּךְ וְשׁוּגָה שׁוּב
 שָׁב עַל קְאִי.

* // אור אביטל

מה מקנא אני ביושבים לחוף ימים ועל מפרציו שוכנים,
ואני למה אגור אניות? השלכתי בלבב ימים, עברו עלי כל
גלים ומשברים

ובאו מים עד נפש – ואני יודע מהי חרדה של מלוט נפש
ופרפור ורעד הלב בתרועת קרב בצלצולי הפעמון כצווחת
הקנן

והלם הלב בהפקדו פקדת אש והאצבע מרטטת ביד אחת על
הצלב

ובשנית בנקיפת ההדק, ובלי הפרש זמן
רועם תותחי יורק אש מלועו ושעול פיוח ממלא סביביו
רואה את נפילות הפגזים אנה ואנה, מתקן תקונים, ושוב עוצר
ונוצר.

ויורד אל ירכתי הספינה, חוזר סרוח אל מטתי, שוכב ונרדם
וחולם על יצועי שבביתי, מה נעימה היא מטתי שבחדרי
וכאן מצעי מכתמים בגריז ובצקבות שחרות
אף רחש הגלים יפה הוא לשנה וערב לאזני
ומעיר געגוע סתום בלבי ללב של ים.
ומעיר געגוע סתום אל הבית.
ומעיר געגוע סתום אליה.